

Aforizmalar 2 Deneme 11

– Ömer Faruk · 02 Temmuz 2013

** Düşüp kırılan bardak, artık bardak değildir, tabak da tabak değildir; ama ne hikmetse bu kalp durmadan kırılmasına rağmen hâlâ kalp olma özelliğini muhafaza ediyor.** Kapitalizm önce insanı tepeden tırnağa güzelce bir soyar; sonra da ayıp yerlerini kapatması için bir-iki parça bez verir.** Ölümsüzleşmek veya en azından şöhret sahibi olmak için kendini feda ediyorsan, pisi pisine gittin demektir!** Uçmak istiyor, oysa yürümeyi bile bilmiyor...** Düşmanım beni yenebilir, gücüme gitmez. Dostum yenmeye çalışabilir, gücüm yetmez.** Verecek hiçbir şeyin kalmadığında seni savurganlıkla ilk suçlayacak olanlar, en çok verdiklerin olacaktır.** Senin yanında yürüyenler, bir gün vazgeçebilirler. Sen de onlara bakarak vaz mı geçeceksin doğru bildiğin yoldan? Yolu seninle birlikte bitirmedikleri için onlara kızma, gücenme; gülümseyerek el salla arkalarından.** Bir ömür boyu onu sevdi, ama bir kere olsun “Seni seviyorum.” Demedi. Deseydi ne kaybederdi? Hiç... Belki de bir kalbe gireme bile o kalbin sempatisini kazanırdı.** Anahtarın açamadığı kapılar vardır, tatlı dilin açamayacağı kapı yoktur.** Onunla aramızda binlerce kilometre varmış; hadi canım sen de, o hep bende ve hep benimle, yanı başımda.** Bitmeyen gecenin sabahı en güzel sabaktır.** Ben vazgeçemediğim sürece sen, vazgeçilmezlerin kraliçesisin.** Acıtarak, kanatarak gittin. Dönüşün kesinlikle öldürücü olacaktır.** Seni aklım siliyor; kalbim ısrarla yazıyor. Biri silgi, diğeri kalem... Sanırım silgi daha önce tükenecek.** Suçun olmadığı halde özür dilersen, karşındakinin mantığı hemencecik “Demek ki suçluymuş; özür dilemesinden de belli.” Sonucunu çıkarıverir.** Kuzunun kurda emanet edilemeyeceğini bilirsin de, körpecik dimağların köhneleşmiş kafalara emanet edilemeyeceğini neden bilmezsin? Bir insanın kendini yargılamasının güçlüğü yargılayanın da yargılananın da aynı kişi olmasından kaynaklanıyor. Halbuki başkalarını yargıladığımızda biz sadece yargılayan durumundayız.** Doğru mu yanlış mı oldukları tartışmalı ama yıllardır duyduğumuz bazı uyarılar: Sorma kızarlar, bakma alınırlar, görme utanırlar, duyma pişman olurlar, bilme kıskanırlar, alma ihtiyaç duyarlar, verme incinirler, gelme rahatsız olurlar, gitme özlem duyarlar, bağırma korkarlar, koşma yetişemezler, aratma bulamazlar, okutma yoldan çıkarlar, gösterme özenirler, söyleme duymak istemezler.** Kişiliğinle ilgili bir tarafın yükseliyorsa, mutlaka bir başka tarafını alçaltmalısın. Mesela bilgi-kibir, sevgi-gönül, makam-hırs gibi...** Günümüzün modası: Beyinsiz bir kafa ile dolaşmak!** Bilmiyor bildiğini sanıyor, bilmiyor bilmediğinin farkında, bilmiyor bilmediğinden haberi yok.** Cahil seçme hakkını efendisini seçmek için kullanır.** Yanlış olmasaydı, doğrunun kıymeti bu kadar bilinir miydi? Sevgili okur, geçen sene yayımlanan Oruç Baba'dan Aforizmalar'ın ikinci kitap hazırlığını yapıyorum. Her zaman olduğu gibi şimdi de değerli öneri ve görüşlerinizi almak üzere bu çalışmayı da internet ortamında sizlerle paylaşmak istiyorum. Katkı sağlayacak yorum ve eleştirileriniz için şimdiden teşekkürler... (ÖFH)